

✧ Texty na tento týden – Sk 2:42–47; 4:32–37; Mt 25:38.40; Sk 9:36; 2K 8:7–15; Ř 12; Jk 2:1–9

✧ Základní verš

„Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.“ (Jk 1:27)

Verše známé jako velké pověření (Mt 28,18–20) patří mezi nejdůležitější novozákonní texty. Tyto verše jsou vnímány jako posláni církve a sloužily jako inspirace pro mnohé evangelizační a misijní projekty. Křesťany tyto (a nejen ony) verše vedly k tomu, že šli opravdu do „celého světa“ a šířili evangelium často i za cenu velkých osobních obětí.

Co vlastně Ježíš řekl ve velkém pověření? Máme mu získávat učedníky, křtít je a učit je, aby zachovávali všechno, co nám Kristus přikázal (Mt 28,20). Jak jsme si ukázali v minulých lekcích, mnoho z toho, co nám Ježíš uložil, souvisí s péčí o nuzné, trpící a o ty, kteří nezvládnou pomoci si sami. Zároveň potřebujeme mít na paměti, že tyto pokyny, které dal Ježíš svým prvním následovníkům, nebyly něčím novým, dosud nevídaným a neslýchaným, ale šlo vlastně o pokračování díla, které během své služby začal samotný Ježíš. Tento aspekt Ježíšova učení můžeme jasně pozorovat v životě nového církevního společenství při naplňování *velkého pověření*.

✧ Týden ve zkratce:

- Nový typ společenství
- Služba a svědectví Tabyty
- Dávání jako způsob služby
- Pavlův návod na život naplněný láskou
- Jakub „spravedlivý“
- Podněty k zamyšlení

NE 25. srpna – Nový typ společenství

Sk 2:42-47 „⁴²Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. ⁴³Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. ⁴⁴Všichni, kteří uvěřili, byli popolu a měli všechno společně. ⁴⁵Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. ⁴⁶Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. ⁴⁷Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.“

Sk 4:32-37 „³²Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neřikal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společně. ³³Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost. ³⁴Nikdo mezi nimi netrpěl nouzí, neboť ti, kteří měli pole nebo domy, prodávali je a peníze, které utržili, ³⁵skládali apoštolům k nohám. Z toho se rozdávalo každému, jak potřeboval. ³⁶Také Josef, kterého apoštolové nazvali Barnabáš – to znamená ‚Syn útěchy‘ – levíta původem z Kypru, ³⁷měl pole, prodal je, peníze přinesl a položil před apoštoly.“

Dt 15:4 „Ať není u tebe potřebného, neboť Hospodin ti bohatě požehná v zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, abys ji obsadil.“

Sk 5:1.2.12-16 „¹Také nějaký muž, jménem Ananiáš, a jeho manželka Safira prodali svůj pozemek. ²Ananiáš si však s vědomím své ženy dal nějaké peníze stranou, zbytek přinesl a položil apoštolům k nohám. „¹²Mezi lidem se rukama apoštolů dalo mnoho znamení a divů. Všichni se svorně scházeli v Šalomounově sloupoví ¹³a nikdo jiný se neodvažoval k nim přidružit, ale lid je chválil a ctil. ¹⁴A stále přibývalo mnoho mužů i žen, kteří uvěřili Pánu. ¹⁵Dokonce vynášeli nemocné i na ulici a kladli je na lehátka a na nosítka, aby na některého padl aspoň Petrův stín, až půjde kolem. ¹⁶Také z ostatních míst v okolí Jeruzaléma se scházelo množství lidí; přinášeli nemocné a sužované nečistými duchy a všichni byli uzdravováni.“

Sk 3:1-11 „¹Petr a Jan šli o třetí hodině do chrámu k odpolední modlitbě. ²Právě tam přinášeli nějakého člověka, chromého od narození; každý den ho posadili u chrámové brány, které se říká Krásná, aby prosil o almužnu ty, kdo tam cházeli. ³Když viděl přicházet do chrámu Petra a Jana, prosil také je o almužnu. ⁴Petr spolu s Janem na něj upřel zrak a řekli: „Pohled' na nás!“ ⁵Obrátil se k nim a čekal, že od nich něco dostane. ⁶Petr však řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ ⁷Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát; a vtom se chromému zpevnily klouby, ⁸vyskočil na nohy, vzpřímil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal radostí a chválil Boha. ⁹A všichni ho viděli, jak chodí a chválí Boha. ¹⁰Když poznali, že je to ten, co sedal a žebrol před chrámem u Krásné brány, žasli a byli u vytržení nad tím, co se stalo. ¹¹Protože se držel Petra a Jana, všichni se k nim v úžasu sběhli do sloupoví, kterému se říká Šalomounovo.“

Sk 6:1 „V té době, kdy učedníků stále přibývalo, začali si ti z nich, kteří vyrostli mezi Řeky, stěžovat na bratry z židovského prostředí, že se jejich vdovám nedává každodenně spravedlivý díl.“

PO 26. srpna – Služba a svědectví Tabity

Sk 9:36 „V Joppe žila učednice jménem Tabita, řecky Dorkas. Konala mnoho dobrých skutků a štědře rozdávala almužny.“

Sk 9:37-41 „³⁷Ale právě tehdy onemocněla a zemřela. Umyli ji a položili do horního pokoje. ³⁸Poněvadž Lydda je blízko Joppe, dověděli se učedníci, že je tam Petr, a poslali k němu dva muže s naléhavou prosbou: „Přijď rychle k nám!“ ³⁹Petr se hned s nimi vydal na cestu. Když přišli do Joppe, zavedli jej do horního pokoje, kde ho s pláčem obklopily všechny vdovy a ukazovaly mu košile a pláště, které jim Tabita šila, dokud byla naživu. ⁴⁰Petr poslal všechny z místnosti; pak poklekl, pomodlil se, obrátil se k mrtvé a řekl: „Tabito, vstaň!“ Ona otevřela oči, a když spatřila Petra, zvedla se na lůžku. ⁴¹Podal jí ruku a pomohl jí vstát. Pak všechny zavolal, i vdovy, a vrátil jim ji živou.“

Mt 25:38-40 „³⁸Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? ³⁹Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?“ ⁴⁰Král odpoví a řekne jim: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.““

Sk 7:54-60 „⁵⁴Když to členové rady slyšeli, začali na Štěpána v duchu zuřit a zlostí zatínali zuby. ⁵⁵Ale on, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a užíval Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, ⁵⁶a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“ ⁵⁷Tu začali hrozně křičet a zacpávat si uši; všichni se na něho vrhli ⁵⁸a hnali ho za město, aby ho kamenovali. Svědkové dali své pláště hlídat mláďenci, který se jmenoval Saul. ⁵⁹Když Štěpána kamenovali, on se modlil: „Pane Ježíši, přijmi mého ducha!“ ⁶⁰Pak klesl na kolena a zvolal mocným hlasem: „Pane, odpusť jim tento hřích!“ To řekl a zemřel.“

ÚT 27. srpna – Dávání jako způsob služby

2K 8:12-14 „¹²Vždyť je-li zde tato ochota, pak je dar před Bohem cenný podle toho, co kdo má, ne podle toho, co nemá. ¹³Nejde o to, aby se jiným ulehčilo a vy byli přetíženi, nýbrž abyste na tom byli stejní: ¹⁴váš přebytek pomůže nyní jejich nedostatku, aby zase jindy jejich přebytek přišel k dobru vám ve vašem nedostatku; tak nastane vyrovnání.“

2K 8:1-11.15 „¹Chceme vám povědět, bratří, jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii. ²Tak se osvědčily v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost. ³Mohu jim dosvědčit, že dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnost; ⁴s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku. ⁵Překonali všechno naše očekávání: dali sami sebe předně Pánu a z vůle Boží také nám. ⁶A tak jsme vybídli Tita, který započal toto dílo lásky, aby je mezi vámi také dokončil. ⁷Jako jste ve všem bohatí, ve víře, v slovu, v poznání, v horlivosti i v lásce, kterou máte k nám, buďte bohatí i v tomto díle milosti. ⁸Neříkám to jako rozkaz, zmiňuji se však o horlivosti jiných, abych vyzkoušel opravdovost vaší lásky. ⁹Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro vás se stal chudým, abyste vy jeho chudobou zbohatli. ¹⁰Řeknu vám, co si myslím: Sluší se, abyste nyní dokončili dílo, které jste už loni nejen začali, nýbrž také k němu dali podnět. ¹¹Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční. Každý ať dá podle toho, co má; ... ¹⁵Jak je psáno: „Kdo měl mnoho, tomu nic nepřebylo, a kdo málo, neměl nedostatku.““

Sk 20:35 „Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: „Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.““

Ž 112:9 „Rozděluje, dává ubožákům, jeho spravedlnost trvá navždy, jeho roh se zvedne v slávě.“

PÁ 30. srpna – Podněty k zamyšlení

Přečti si 32. kapitolu „Štědrá církev“ v knize *Poslové naděje a lásky*.

„Spasitel obětoval svůj vzácný život proto, aby založil církev, která bude schopna potěšovat lidi v zármutku a pomáhat jim v pokušení. Společenství věřících může být chudé, bez vzdělání a neznámé, a přesto může v rodinách, sousedství, v církvi i v ‚dalekých krajích‘ vykonat v Kristově moci dílo, jehož význam bude sahat až do věčnosti.“ (DA 640; TV 410)

„Nesobecká štědrost naplňovala ranou církev velikou radostí; věřící totiž věděli, že svým úsilím přispívají ke zvěstování evangelia lidem, kteří dosud žijí ve tmě. Jejich obětavost svědčila o tom, že Boží milost nepřijali nadarmo. Takovou štědrost mohli projevovat jedině díky posvěcení Duchem svatým. Pro věřící i nevěřící to byl zázrak Boží milosti.“ (AA 344; PNL 197.198)

Otázky k rozhovoru

1. Jak a v čem by se vaše sborové společenství mohlo stát podobnějším společenství, které je popsáno v prvních kapitolách knihy *Skutky apoštolů*? Jaké kroky byste mohli udělat vy, případně vedení sboru, abyste povzbudili ostatní k takovým krokům?

2. Celosvětová církev adventistů sedmého dne používá principy, o kterých jsme mluvili tento týden, jako vodítko pro rozdělování darů a desátků mezi různé části světa. Jaký užitek přináší tento systém přerozdělení zdrojů?

3. Jak vnímáte praktické pokyny k životu naplněnému láskou, o nichž se hovoří v Římanům 12? Fungují v „reálném světě“, nebo jsou spíše jen jakýmsi zidealizovaným obrazem vhodným pouze pro „svaté“?

4. V textu Jk 5,1–5 je použit silný jazyk, který jako by odrážel kritický jazyk poselství starozákonních proroků. Proč je tak silně vyjádřen vhodně a potřebně?

ST 28. srpna – Pavlův návod na život naplněný láskou

Ř 12:9-11 „*Láska nechť je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému.* ¹⁰*Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému.* ¹¹*V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu.*“

„¹Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět; to ať je vaše pravá bohoslužba. ²A nepřizpůsobuje se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. ³Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmyslejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh. ⁴Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají všechny stejný úkol, tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údý. ⁵Máme rozličné dary podle milosti, která byla dána každému z nás: Kdo má dar prorockého slova, ať ho užívá v souhlase s vírou. Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učít, ať učí. ⁶Kdo dovede povzbuzovat, nechť povzbuzuje. Kdo rozdává, ať dává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo se stará o trpící, ať pomáhá s radostí. ... ¹²Z naděje se radujte, v souzení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. ¹³Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství. ¹⁴Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro, a ne zlo. ¹⁵Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. ¹⁶Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmyslejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespoléhejte na svou vlastní chytrost. ¹⁷Nikomu neodplácejte zlym za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. ¹⁸Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. ¹⁹Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud, neboť je psáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ ²⁰Ale také: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, nasyť ho, a má-li žízeň, dej mu pít; tím ho zahanbíš a přivedeš k lítosti.‘ ²¹Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.“

ČT 29. srpna – Jakub „spravedlivý“

Jk 2:5-9.15.16 „*Poslyšte, moji milovaní bratří: Cožpak Bůh nevyvolil chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici království, jež zaslíbil těm, kdo ho milují?* ⁶*Vy jste však ponížili chudého. Cožpak vás bohatí neutiskují? Nevlácejí vás před soudy?* ⁷*Nemluví právě oni s pohrdáním o slavném jménu, které bylo nad vámi vysloveno?* ⁸*Jestliže tedy zachováváte královský zákon, jak je napsán v Písmu: ‚Milovati budeš bližního svého jako sám sebe,‘ dobře činíte.* ⁹*Jestliže však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a zákon vás usvědčuje z přestoupení. ...* ¹⁵*Kdyby některý bratr nebo sestra byli bez šatů a neměli jídlo ani na den, a někdo z vás by jim řekl: ‚Buďte s Bohem – ať vám není zima a nemáte hlad,‘ ale nedali byste jim, co potřebují pro své tělo, co by to bylo platné?“*

Jk 2:1-4.10-14 „¹Bratří moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi. ²Do vašeho shromáždění přijde třeba muž se zlatým prstenem a v nádherném oděvu. Přijde také chudák v ošumělých šatech. ³A vy věnujete svou pozornost tomu v nádherném oděvu a řeknete mu: ‚Posad se na tomto čestném místě,‘ kdežto chudému řeknete: ‚Ty postůj tamhle, nebo si sedni tady na zem.‘ ⁴Neděláte tím mezi sebou rozdíly a nestalí se z vás soudci, kteří posuzují nesprávně? ... ¹⁰Kdo by totiž zachoval celý zákon, a jen v jednom příkázání klopýtl, provinil se proti všem. ¹¹Vždyť ten, kdo řekl: ‚Nezcižoložíš,‘ řekl také: ‚Nezabiješ.‘ Jestliže necižoložíš, ale zabiješ, přestupuješ zákon. ¹²Mluvte a jednejte jako ti, kteří mají být souzeni zákonem svobody. ¹³Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem. ¹⁴Co je platné, moji bratří, když někdo říká, že má víru, ale přitom nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit?“

Sk 15 „¹Tu přišli do Antiochie někteří lidé z Judska a začali bratry učít: ‚Nepřijmete-li obřizku, jak to předpisuje Mojžíšův zákon, nemůžete být spaseni.‘ ²Pavel a Barnabáš s tím nesouhlasili a dostali se s nimi do sporu; proto bylo rozhodnuto, aby ti dva a ještě někteří jiní z Antiochie šli do Jeruzaléma a předložili tuto otázku apoštolům a starším. ³Církev je tedy vyslala na cestu a oni šli přes Fénicii a Samařsko a všude k veliké radosti bratří vyprávěli, jak se i pohané obraceli k víře. ⁴Když přišli do Jeruzaléma, byli přijati církví, apoštoly a staršími a vypravovali jim, jak je Bůh ve všem vedl. ⁵Tu povstali někteří bratři z farizeů a prohlásili: ‚Pohané musí přijmout obřizku a musí se jim nařídít, aby zachovávali Mojžíšův zákon.‘ ⁶Apoštolové a starší se tedy sešli, aby celou tu věc uvážili. ⁷Když došlo k velké rozepři, povstal Petr a promluvil k nim: ‚Dobře víte, bratří, že si mě Bůh hned na začátku mezi vámi vyvolil, aby ode mne pohané uslyšeli slovo evangelia a uvěřili. ⁸A sám Bůh, jenž zná lidská srdce, se za ně postavil: Dal jim Ducha svatého tak jako nám ⁹a neucínil žádného rozdílu mezi námi a jimi, protože jejich srdce očistil vírou. ¹⁰Proč tedy nyní pokoušíte Boha a chcete vložit na učedníky břemeno, které nemohli unést ani naši otcové ani my!‘

¹¹Věříme přece, že jsme stejně jako oni spaseni milostí Pána Ježíše. ¹²A když Barnabáš a Pavel začali vypravovat, jaká znamenání divy činil Bůh skrze ně mezi pohany, všichni ve shromáždění zmlkli a poslouchali. ¹³Když domluvili, ujal se slova Jakub a řekl: „Bratři, slyšte mne! ¹⁴Šimon vypravoval, jak Bůh poprvé projevil pohanům svou milost a povolal si z nich svůj lid. ¹⁵S tím se shodují slova proroků, neboť je psáno: ¹⁶Navrátím se zase a znovu postavím Davidův zbořený dům, z jeho trosk jej opět vystavím a zbuduji, jako byl dřív, ¹⁷aby také ostatní lidé hledali Pána, všechny národy, nad nimiž bylo vysloveno mé jméno. To praví Pán, ¹⁸kteřý to oznámil už před věky. ¹⁹Proto já soudím, abychom nedělali potíže pohanům, kteří se obraceli k Bohu, ²⁰ale jen jim napsali, aby se vyhybali všemu, co přišlo do styku s pohanskou bohoslužbou, aby nežili ve smilstvu, aby nejedli maso zvířat, která nebyla zbabena krve, a aby nepožívali krev. ²¹Vždyť Mojžíš má odedávna po městech své kazatele, kteří čtou jeho Zákon v synagógách každou sobotu. ²²Tu se apoštolové a starší za souhlasu celé církve rozhodli, že ze svého středu vyvolí dva muže a pošlou je s Pavlem a Barnabášem do Antiochie. Byli to Juda, kterému říkali Barsabáš, a Silas, přední muži mezi bratřimi. ²³Po nich poslali tento dopis: „My, apoštolové a starší, vaši bratři, posíláme pozdrav vám, svým bratřím v Antiochii, Sýrii a Kilikii, kteří jste dříve byli pohany. ²⁴Dověděli jsme se, že vás někteří lidé od nás zneklidnili a zmátli svými slovy, ačkoliv jsme jim k tomu nedali žádný pokyn. ²⁵Proto jsme se jednomyslně rozhodli, že zvolíme dva muže a pošleme je k vám s našimi milými bratry Barnabášem a Pavlem, ²⁶kteří ve službě našeho Pána Ježíše Krista nasadili svůj život. ²⁷Posíláme k vám tedy Judu a Silase, kteří vám to vše sami potvrdí. ²⁸Toto jest rozhodnutí Ducha svatého i naše: Nikdo ať vás nezatěžuje jinými povinnostmi než těmi, které jsou naprosto nutné: ²⁹Zdržujte se všeho, co bylo obětováno modlám, také krve, pak masa zvířat, která nebyla zbabena krve, a konečně smilstva. Jestliže se toho všeho vyvarujete, budete jednat správně. Buďte zdraví. ³⁰Pak se pověření bratři odebrali do Antiochie. Tam všechny shromáždili a odevzdali jim dopis. ³¹Když jej bratři přečetli, velmi se zaradovali, protože je uklidnil. ³²Také Juda a Silas bratry velmi povzbudili a posílili svými slovy; vždyť i oni byli proroci. ³³Zůstali tam nějakou dobu; pak je bratři s přáním pokoje propustili a oni se vrátili zpět. ³⁴Silas se však rozhodl, že tam zůstane, a tak šel Juda do Jeruzaléma sám. ³⁵Pavel a Barnabáš zůstali ještě v Antiochii a s mnoha jinými tam učili a zvěštovali slovo Páně. ³⁶Po nějaké době řekl Pavel Barnabášovi: „Navštívme opět naše bratry ve všech městech, kde jsme kázali slovo Páně, a podívejme se, jak se jim daří.“ ³⁷Barnabáš chtěl s sebou vzít také Jana Marka. ³⁸Pavel však nepokládal za správné vzít ho s sebou, poněvadž je opustil v Pamfylii a v práci s nimi nepokračoval. ³⁹Vznikla z toho taková neshoda, že se spolu rozešli: Barnabáš vzal s sebou Marka a plavil se na Kypr, ⁴⁰Pavel si vybral za spolupracovníka Silase, a když ho bratři poručili milostí Páně, vydal se i on na cestu. ⁴¹Procházel Sýrií a Kilikii a všude posiloval církev.“

Ga 1 „¹Pavel, apoštol povoláný a pověřený nikoliv lidmi, ale Ježíšem Kristem a Bohem Otcem, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, ²i všichni bratři, kteří jsou zde se mnou, církvím v Galacii: ³Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista, ⁴kteřý sám sebe vydal za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce. ⁵Jemu buď sláva na věky věků. Amen. ⁶Divím se, že se od toho, který vás povolal milostí Kristovou, tak rychle odvracíte k jinému evangeliu. ⁷Jiné evangelium ovšem není; jsou jen někteří lidé, kteří vás zneklidňují a chtějí evangelium Kristovo obrátit v pravý opak. ⁸Ale i kdybychom my nebo sám anděl z nebe přišel hlásat jiné evangelium než to, které jsme vám zvěštovali, budiž proklet! ⁹Jak jsem právě řekl, a znovu to opakuji: Jestliže vám někdo hlásá jiné evangelium než to, které jste přijali, budiž proklet! ¹⁰Jde mi o přítěž u lidí, anebo u Boha? Snažím se zalíbit lidem? Kdybych se stále ještě chtěl líbit lidem, nebyl bych služebním Kristovým. ¹¹Ujišťuji vás, bratři, že evangelium, které jste ode mne slyšeli, není z člověka. ¹²Vždyť já jsem je nepřevzal od žádného člověka ani se mu nenaučil od lidí, nýbrž zjevil mi je sám Ježíš Kristus. ¹³Slyšeli jste přece o tom, jak jsem si kdysi vedl, když jsem ještě byl oddán židovství, jak horlivě jsem pronásledoval církev Boží a snažil se ji vyhubit. ¹⁴Vynikal jsem ve věrnosti k židovství nad mnoho vrstevníků v našem lidu a nadmíru jsem horlil pro tradice našich otců. ¹⁵Ale ten, který mě vyvolil už v těle mé matky a povolal mě svou milostí, rozhodl se ¹⁶zjevití mně svého Syna, abych radostnou zvěst o něm nesl všem národům. Tehdy jsem nešel o radu k žádnému člověku, ¹⁷ani jsem se nevypravil do Jeruzaléma k těm, kteří byli apoštolové dříve než já, nýbrž odešel jsem do Arábie a potom jsem se zase vrátil do Damašku. ¹⁸Teprve o tři léta později jsem se vydal do Jeruzaléma, abych se seznámil s Petrem, a zůstal jsem u něho dva týdny. ¹⁹Nikoho jiného z apoštolů jsem neviděl, jen Jakuba, bratra Páně. ²⁰Před tváří Boží vás ujišťuji, že to, co vám píšu, není lež. ²¹Potom jsem odešel do končin Sýrie a Kilikie. ²²V církvích Kristových v Judsku mne osobně neznali; ²³jen slyšeli, že ten, který dříve pronásledoval církev, nyní zvěstuje víru, kterou předtím chtěl vyhubit; ²⁴a děkova-li za mne Bohu.“

Ga 2 „¹Potom jsem se po čtrnácti letech znovu vypravil do Jeruzaléma spolu s Barnabášem a vzal jsem s sebou i Tita. ²Šel jsem tam na Boží pokyn a těm, kteří jsou ve zvláštní vážnosti, jsem v soukromí předložil evangelium, které zvěstuji pohanům, aby snad moje nynější i dřívější úsilí nebylo nadarmo. ³Ale ani Titus, který tam byl se mnou a je Řek, nebyl přinucen, aby se dal obřezat, ⁴jak chtěli ti, kteří předstírali, že jsou bratři, a pokoutně se mezi nás vetřeli s úmyslem slídit po naší svobodě, kterou máme v Kristu, aby nás uvedli do otroctví zákona. ⁵Před těmi jsme však ani na okamžik necouvlí a nepodrobili jsme se jim, aby vám byla zachována pravda evangelia. ⁶Od těch však, kteří se těšili zvláštní vážnosti – čím kdysi byli, na tom mi nic nezáleží, Bůh přece nikomu nestraní – ti tedy, kteří se těšili zvláštní vážnosti, mi nic dalšího neuložili; ⁷naopak nahlédli, že mně bylo svěřeno zvěstovat evangelium pohanům tak jako Petrovi židům. ⁸Vždyť ten, který dal Petrovi sľu k apoštolství mezi židy, dal ji také mně k službě mezi pohany. ⁹Když poznali milost, která mi byla dána – Jakub a Petr a Jan, kteří byli uznáváni za sloupky církve – podali mně a Barnabášovi pravici na stvrzení naší dohody, že my půjdeme mezi pohany a oni mezi židy. ¹⁰Jen žádali, abychom pamatovali na jejich chudé, a právě o to jsem vždy horlivě usiloval. ¹¹Když pak Petr přišel do Antiochie, postavil jsem se otevřeně proti němu, protože byl zřejmě v nepravu. ¹²Nejprve jidal totiž společně s pohany; když však přišli někteří lidé z okolí Jakubova, začal couvat a oddělovat se, protože se bál zastánců obřízky. ¹³A spolu s ním se takto pokrytecky chovali i ostatní Židé, takže jejich pokrytectvím se dal strhnout i Barnabáš. ¹⁴Když jsem však viděl, že nejdou přímo za pravdou evangelia, řekl jsem Petrovi přede všemi: „Jestliže ty, který jsi Žid, nedodržuješ mezi námi židovský zákon, jak to, že nutíš pohany, aby ho dodržovali? ¹⁵My jsme od narození Židé, a ne „hříšníci pohané“, ¹⁶víme však, že člověk se nestává spravedlivým před Bohem na základě skutků přikázaných zákonem, nýbrž vírou v Krista Ježíše. I my jsme uvěřili v Ježíše Krista, abychom došli spravedlnosti z víry v Krista, a ne ze skutků zákona. Vždyť ze skutků zákona „nebude nikdo ospravedlněn“. ¹⁷Jestliže hledáme ospravedlnění v Kristu, a jsme tedy zřejmě i my hříšníci, je snad proto Kristus služebním hříchu? Naprosto ne! ¹⁸Jestliže chci znovu stavět, co jsem dříve zbořil, usvědčuji sám sebe jako viníka před zákonem. ¹⁹Já však, odsouzen zákonem, jsem mrtev pro zákon, abych živ byl pro Boha. Jsem ukřižován spolu s Kristem, ²⁰nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. ²¹Nepohrdám Boží milostí: Kdybychom mohli dosáhnout spravedlnosti skrze zákon, byla by Kristova smrt zbytečná.“

Jk 5:1-5 „¹A nyní, vy boháči, plačte a naříkejte nad pohromami, které na vás přicházejí. ²Vaše bohatství shnilo, vaše šatstvo je moly rozežráno, ³vaše zlato a stříbro zrezavělo, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Nashromáždili jste si poklady – pro konec dnů! ⁴Hle, mzda dělníků, kteří žali vaše pole, a vy jste jim ji upřeli, volá do nebes, a křik ženů pronikl ke sluchu Hospodina zástupů. ⁵Žili jste rozmařile a hýřili jste na zemi, vykrmili jste se – pro den porážky!“